

Vaddisznó vadászat a megyénkben az elmúlt néhány év tükrében --- 2014. december

Mielőtt messzemenő következtetéseket vonnánk le az elmúlt pár év adatai - tapasztalatai alapján, előtte „nézzünk szét” a közelmúltban, hogyan is áll a disznóállomány, disznóvadászat a megyénkben ebben a vadászati idényben...

Bizonyára mindenki emlékszik az elmúlt télre, ha viccesen szeretném kifejezni magam, akkor mondanám, hogy egy szép keddi napra esett... és bizony mindez nincs messze az igazságtól. Ugyanis januárban volt egy szűk hét, amikor esett valamennyi hó, néhány hajnalon volt mínusz tíz fok alatt a hőmérséklet, aztán február elején már érkezett is a tavasz. Mindez a disznóink szaporodásának a legkedvezőbb feltételeket biztosítva, ugyanis a február-márciusban (áprilisban) esedékes malacozás idején nem nagyon volt olyan körülmény, ami negatívan befolyásolhatta volna vaddisznóéknál az utódnevelés kezdeti – kritikus – szakaszát. Aminek meg is lett az eredménye, tavasszal, majd a nyár folyamán mindenki (legalábbis aki kiment a területre) találkozhatott szépen malacait vezető kocákkal.

Valahonnan a tavalyi süldők is „előkerültek” (Visszaemlékezhetünk, hogy tavaly február-márciusban milyen komoly tél volt nagy hóval, kemény fagyokkal. Akkor olyan rémhírek járták, hogy oda a szaporulat, nincs disznó a megyében, stb, stb. Aztán a végén szinte mindenki túlteljesítette a tervet és kis túlzással azt mondhatjuk, hogy búzaérés idején csak az nem lőtt disznót, aki nem akart.

Aztán eljött július közepe, a kukoricatejesedés kezdete. Az elmúlt egy-két évben „megszokott” módon, olyan vadászterületeken is megjelent, sőt jelentős károkat okozott a disznó, ahol a „normális 90°-es években” nyoma sem volt annak. Akár a Szerencs környéki társaságokról, akár a bodrogközi részről beszélünk, az eddig teljes mértékben apróvadásznak mondható társaságoknál általánosságban elmondható, hogy – leginkább kukoricaérés idején – egy-egy nagyobb táblában (főleg, hogyha még vizet is talál benne a vad), vagy azok közötti semmitmondó akácokban, csatornapartokon állandó vad lett a disznó – sok helyen a gím is – és ezeknek a jogosultaknak „számukra új fogalommal”, a vadkárrel kell/kellett szembe nézniük, mely alapos fülvakarásra adhat okot mind a vadászoknak, mind a mezőgazdáknak.

Kukoricaérés idején, ezen felül megszokhattuk az elmúlt évek folyamán, hogy a nem kezelt, elhagyott régi gyümölcsösök, zártkertek környékén jókat lehet vadászni, valamint ezek gyümölcsérése idején – merthát az erjedő szilva mégiscsak finomabb, mint a kukorica – valamilyen szinte lekötötte a vadat, ezzel is mérsékelve a környező táblákban a vadkárt. Ez a „rész” idén kimaradt, ezen régi gyümölcsösök idején termése szinte nulla volt, ami közvetve jelentősen fokozta a vadkár veszélyét. Az erdei területeken az iméntiekén túlmenően sok helyen elmondható, hogy az idején makktermés közelít a nullához.

Az első hajtások, terelések is megtörténtek már a megyénk nagyvadász területein, melyeken vegyes eredmények születtek. Hogyha egy-egy „búgó góc” belekerült a körbe, akkor lehettek igen jól sikerült vadászatok, de ugyanolyan arányban hallhattunk még egy-egy üres hajtásról is. Minden bizonnyal, hogyha bejön a hideg – reméljük, hogy nem úgy, mint tavaly – akkor „jobbán összerántja” a kondákat, és lesz még részünk ebben az idényben komoly havas téli hajtásban is.

Érdekes dolog, hogy az elmúlt években a legtöbb társaságnál ilyenkorra általában a tervezett éves terítékhez már közel szokott lenni a valóság (legalább is 80% környékén). Ezzel szemben idén az tapasztalható, hogy – így december vége felé – jó, hogyha legtöbb helyen a fele megvan

a tavalyi mennyiségnek. Mi lehet ennek az oka? Disznó nincs kevesebb, abban bizonyosak lehetünk. Akkor mégis mi?

Az ezredfordulón, a 99'-00'-es idényben a megye terítéke 4.694 példány volt, mely a 09'-10'-es évre megduplázódott, a következő évben már átlépte a 10.000-et, a 11'-12'-es idényben 11.697, majd nagy ugrással a 12'-13'-as idényben 15.605 példány volt a megye összterítéke, mely a tavalyi évben stagnált – 14741 példánnyal, míg az idei terv is 14.000 körüli. Mire is akarok kilyukadni ezekkel a számokkal? Arra, hogy „lendületesen” nőtt/növekszik a disznóállományunk, aminek köszönhetően az elmúlt két-három évben egy átlagos területen három alkalomból egyszer legalább lövéshez juthatott, aki rászánta az idejét.

Az elmúlt két-három(-négy) év disznóbőségébe nem csömörlöttünk bele egy kicsit? Mennyiszer van erőnk/kedvünk/pénzünk kimenni vadászni (például 5-10 évvel ezelőtthöz viszonyítva)? Ha kimegy az ember vadászni, biztos, hogy meg fogja löni az eléálló disznót? Nem mondja azt, hogy „majd máskor”, mert most „sár van”, „sietnem kell”, „holnap korán kelek”, „nincs kedvem egyedül bajlódni vele”, „nem lövöm meg a süldőt, hátha jön a nagy kan”, és még sorolhatnám naphosszat a jobbnál jobb kifogásokat.

Nem kérek én ezekre választ senkitől, nem is azért írtam, csak úgy elgondolkodtatón...

Juhász Ferenc